Lørdag den 18. juli og muligens søndag den 19. juli arrangerer n.s. en rekke stevner og møter over hele landet for å feire fødselsdagen til Landsforræder nr. 1, Vidkun Quisling.
Denne utfordringen fra n.s. må bli møtt med iskald ro fra det norske folkets side. Ingen ærlig nordmann må vise sig i de gater, der det måtte bli arrangert demonstrasjonstog, eller på torv eller åpne plasser, der det måtte bli arrangert møter. At en holder sig borte fra de nazi-gudstjenester som måtte bli arrangert, sier sig selv.
Kommende lørdag og søndag skal vi nok en gang vise n.s. og føreren at 98 prosent av det norske folk er aktive og bevisste motstandere av den "neuordnung" n.s. søker å gjennemføre ved hjelp av tysk terror og tyske bajonetter, og at vi aldri har til hensikt å gi opp kampen mot de rottene som har fylket sig under "solkorset" - hedendommens største skjenselsmerke i norsk historie. Vi viser det ved å boikotte alle n.s.-arrangementer i by og på land.

Kirkefronten.
"Frihet" har tidligere meddelt at samtlige prester i Oslo og omegn før "ordinasjonen" av "biskop" Frøiland sendte hr. Frøiland et brev, der de beklaget at han hadde stillet sig til n.s.' disposisjon i kampen mot kirken og meddelte at de ikke kunne anerkjenne ham i hans nye stilling. Brevet, som vil gå inn i historien som en av vår tids viktigste dokumenter, hadde følgende ordlyd:
"Av alt det som i den senere tid har rammet vår norske kirke, er det neppe noe prester og menigheter i Oslo bispedømme har følt mer pinlig og uforståelig enn at De, soknepresten Frøiland, har latt Dem utnevne av det nåværende statsstyre til biskop i Oslo bispedømme.
Da denne Deres utnevnelse og likeså meldingen om Deres ordinasjon nå har stått i avisene, må vi gå ut fra at det virkelig er statsstyrets og Deres egen hensikt å påtvinge prester og menigheter i bispedømmet en ny biskop på tvers av alle gjeldende kirkelige lover og orden.
Det kan umulig være ukjent for Dem at prester og menigheter i bispedømmet holder usvikelig fast ved sin rettelig kalde biskop, dr. Eivind Berggrav, og at Deres villighet til å gå inn i et forhold som biskop Berggrav og rikets øvrige biskoper har måttet bryte som uforenlig med troskapen mot Gud og Guds menighet, ikke av oss kan oppfattes annerledes enn som svik og fall. Fra det nåværende statsstyres side er med dette foretatt det endelige og uopprettelige brudd med kirken. Vi ser det som vår plikt, nu foran ordinasjonen, å si Dem dette like ut. Vi vet at det er alvorlig å gjøre det, men vi vet også at det ville være enda alvorligere å tie med det, - og det så meget mere som det gang på gang skjer slike overgrep på kirkens område fra de statlige myndigheters side og slike henvendelser til presteskapet og menighetene fra Kirkedepartementet som tydelig viser at man på denne side enten ikke kan eller ikke vil forstå hvor dypt alvorlig vi på vår side oppfatter og føler den kirkelige situasjon i dag.
De er, soknepresten Frøiland, ikke rettelig kallet og vil ikke bli rettelig ordinert. Derfor må De bli en ensom mann. Hvor De kommer og hvor De søker å gjøre en biskops store og ansvarsfulle gjerning, vil en dyp skygge følge Dem. En rosende uttalelse om Dem av Deres biskop, dr. Berggrav, som er gjengitt i avisene i forbindelse med et intervju med Dem like efter Deres utnevnelse, har De nu selv gjort til skamme, og det vil følge Dem.
Vi har sendt Dem dette brev i oppriktig sorg. Vi kan ikke hilse Dem velkommen på Deres ordinasjonsdag. Vi ser Dem på den dag ta det endelige farvel med oss."
Brevet foranlediget imidlertid ikke soknepresten Frøiland til å endre sin

stilling. Han solgte sig ~~for biskop-titelen og svek~~ kirken. Efter "ordinasjonen" forsøkte imidlertid nazi-biskopene å komme til enighet med prestene om en ~~XXXXXXX~~"forsoning" på grunnlag av et meglingsforslag, satt frem av "Biskop" Kvassnes fra Stavanger. Efter dette forslaget skulle biskop Berggrav trekke sig tilbake fra sin stilling mot å få en professorstilling i teologi ved Universitetet. Biskop Maroni skulle få avskjed i nåde med pensjon, mens de øvrige biskoper skulle gjeninnsettes i sine gamle stillinger. Prestenes sentralråd, som mottok dette "forliksforslaget", sa imidlertid straks fra om at forslaget kom alt for sent til å kunne danne grunnlag for noen forsoning og at nazimyndighetene, i og med ordinasjonen av Frøiland og Zwilgmeyer, hadde foretatt det endelige og uopprettelige brudd med kirken.
Slik er altså stillingen i dag. Bruddet mellem stat og kirke er definitivt, og kirken går inn i en ny martyrtid. Ånd står mot makt - men nazistene regner feil om de tror at makt er det eneste som teller i denne verden. Ånden og troen skal seire til slutt.

Efter "bispeordinasjonen" laget nazistene en like skammelig "presteordinasjon". Følgende 6 personer blev "ordinert" av "biskop" Frøiland i Vår Frelsers Kirke: 3 teologiske kandidater uten eksamen men med partibok i orden, en fhv. lærer Arne Rydland, portør Bj. Barby (en like suspekt person som hr. Rydland) og fhv. sporskifter Asbjørn Iglerød. Ved "ordinasjonen" medvirket utelukkende nazistiske prester.

"Biskop" Frøiland skal holde et kursus på 10 - sier og skriver ti - timer for de personer som ikke har sin teologiske eksamen i orden men som nazistene trenger som redskaper i kampen mot kirken. "Biskopen" skal få en godtgjørelse på 140 kroner for arbeidet - at han ikke skammer sig!

Kvier politidepartementet sig for å efterkomme kirkedepartementets ordre om å utvise prester fra sine bosteder? En rekke prester som fikk en forvisningsordre fra kirkedepartementet i begynnelsen av juni måned, har ennu ikke fått ordren bekreftet fra politidepartementet.

Biskop Fleischer har fått forbudx fra kirkedepartementet mot å tale i kirkene i Hardanger. Det skyldes at han hadde berammet visitas i Kvam, men visitasen blev holdt i mer uoffisielle former.

I tvisten mellem landets advokater og det nazifiserte Advokatforbund tenker en sig at justisdepartementet ved lov vil pålegge enhver sakfører, som vil praktisere, å betale sin kontingent til forbundet og gi forbundet rett til utpantning for kontingenten. Når en utpantningsrett derefter blir påklaget til Namsretten, må denne avgjøre spørsmålet om lovens gyldighet. Haager-reglene - reglement om regler og vedtekter for krig til lands - art. 43 foreskriver: "Når den lovmessige makt faktisk er gått over til okkupasjonsmakten, skal denne ta alle de forholdsregler som bero på den, for såvidt mulig å gjenopprette og sikre den offentlige orden og det offentlige liv. Okkupanten skal herunder respektere de i landet gjeldende lover med mindre der foreligger absolutte hindringer for det." Reichskommissar og de av ham tilsatte ministre har som representanter for okkupasjonsmakten ikke større myndighet enn Haager-reglene gir dem. Forføininger av okkupasjonsmakten, som ikke er hjemlet i Haagerreglene, er maktbud og ikke rettsforskrifter. Slike maktbud er ikke deler av den norske rettsordning, og norske domstoler kan derfor heller ikke og må heller ikke legge dem til grunn for sin rettspleie.
Loven om Advokatforbundet og en tvungen utskrivning av kontingent har ingen sammenheng med "opprettholdelse av den offentlige orden eller det offentlige liv". Sakførerstanden akter derfor ikke å gi efter på dette punkt, men er fast bestemt på å føre kampen igjennem, den kamp som lærerne og kirken har reist for rett og rettferd mot vold og overmakt.

De fagorganiserte - og stillingen i dag.

Arbeidernes faglige Landsorganisasjon har for lenge siden avsluttet sin rolle som en organisasjon som hadde til oppgave å vareta arbeidernes interesser. Fagorganisasjonen er nu gjort til et instrument for okkupasjonsmakten hvorigjennem den er blitt i stand til å beherske hele den mobile norske arbeidskraften. Den fremgangsmåten okkupasjonsmakten har benyttet sig av er den samme som over alt ellers. Tyskerne bruker folk som for passende betaling er villige til å stille sig til tjeneste for fienden og dens interesser.

+

Det står ikke til å nekte at okkupasjonsmakten er kommet meget langt i dette arbeidet med å kue den norske arbeiderklassen og trykke dens levestandard så langt nedover at den nu er ute av stand til å skaffe sig de reserver som kunne ha vært nyttige i påkommende tilfeller. For så vidt kan vi slå fast at utbyttingen og den sosiale urettferdighet aldri har vært mer fullstendig og skrikende enn nu. Det nytter ikke i denne forbindelse å komme med argumentet om at krigen er skyld i alle vanskene. Vi kjenner nemlig meget godt til at det finnes temmelig mange som tjener og lever høit på krigen og elendigheten - takket være tyskernes og quislingenes hjertelige bistand.

+

De fagorganiserte arbeidere har efter hvert tatt konsekvensen av dette forhold i og med at de har vunnet frem til erkjennelsen av at den nazifiserte landsorganisasjon og de nazifiserte forbund er fiender av arbeiderklassen. Forbundskontorene og kontorene til de lokale samorganisasjoner står derfor tomme, og de kommissariske ledere får høve til å røke sine piper og drikke sitt brennevin i en relativ fred og ro. De skal ikke bli forstyrret før de en dag blir feiet vekk så grundig at det ikke skal bli stein tilbake på stein - hverken av Birger Åmodt, Kåre Rein eller noen av de andre renegatene som har funnet et foreløbig skjul under vingene på den quislingske bastard-ørnen.

+

Imidlertid er stillingen prekær for en rekke av de fagorganiserte. Prisene på de aller nødvendigste varer er steget så høit at lønningene ikke lenger strekker til selv til de knapt tilmålte rasjonene. De fagorganiserte er selvsagt klar over at det ikke kan bli noen endring i disse forholdene så lenge tyskerne rår i landet. For så vidt er vi altså nødt til å avfinne oss med vår skjebne inntil videre - men derfor er det ingen grunn til at forræderne i Landsorganisasjonen og forbundene skal forbli i XXXXXXXXXX uvitenhet bak tobakk- og brennevinsdampen.

+

Ledelsen i L.O. og forbundene bør nu bli gjort kjent med det faktiske forhold at kan den ikke få bøtet på den skrikende urettferdighet med en lønnskompensasjon for prisstigningen, vil det oppstå tilstander som i hvert fall nazi-ledelsen ikke blir i stand til å overleve.

Arbeiderne bør, ut fra forholdene på sine arbeidsplasser, sende en henvendelse til L.O. og sitt forbund om nødvendigheten av en lønnskompensasjon. En slik henvendelse kan trygt underbygges av det faktum at kan det ikke treffes en ordning som vil gjøre det mulig for arbeiderne å kjøpe de varene som er å få i det regulære marked, er det ingen som kan ta ansvaret for at ikke folkehelsen vil bryte sammen med en påfølgende og stadig tiltagende nedgang i arbeidseffektiviteten. Når nazi-ledelsen i fagorganisasjonen på denne måten blir stillet ansikt til ansikt med realitetene, vil en snart få greie beskjed om det som måtte ligge til grunn for deres frimodige ytringer om sosial rettferd.

Inntil så skjer, kan ingen reise berettigede innvendinger mot at de fagorganiserte nytter pengene, som hittil har gått til fagforeningskontingent, til innkjøp av mat til livets opphold for sig og familien.

Tyskernes utryddelse av Herero-folket.
Tyskerne skriker opp om den engelske "undertrykkelsespolitikken" i koloniene på en måte som kunne få en til å tro at tyskerne var de reneste engler i sin behandling av de innfødte den gangen de hadde kolonier. Det er imidlertid et faktum, som særlig hjemmetyskerne kan ha godt av å bli minnet om, at det på ingen steder i Afrika var mer uro og opprør blant de innfødte enn i de tyske koloniene Kamerun, Øst-Afrika og Sørvest-Afrika, og at tyskerne var de verste når det gjaldt behandlingen av de innfødte, noe som en kan finne forklarlig på bakgrunn av de tyske raseteoriene som slett ikke er noen ny opfinnelse av nazistene.
Best kjent og mest husket er kanskje den tyske utryddelsen av hererofolket i Sørvest-Afrika i 1903 til 1904. Herero'ene, et bantu-folk som stod zuluene nær, reiste sig fordi tyskerne uten videre drev dem bort fra beitemarkene og overlot jorden til tyske kolonister, samtidig som de innfødte blev trakassert på andre måter. General v. Trotha fikk kommandoen over de tyske styrker som blev satt inn mot de innfødte og ga befaling til at alle mannlige negre innen koloniens grenser med eller uten gevær skulle skytes. 30,000 heroer blev slaktet ned på denne måten, og resten av stammen, omlag 40,000 kvinner og barn, blev drevet ut i ørkenen, hvor de fleste sultet eller tørstet ihjel.

I den siste tid er 4 svenske fiskefartøier blitt beskutt av tyske fly under fiske utenfor Skagerrakkysten. 3 sårede er innlagt på sykehus.

Nazipresten blev alene. - Prost Megrund i Askim falt nylig for aldersgrensen og måtte fraflytte stedet. Som hans efterfølger skulle innsettes nazisten, pasto Næss. Da han skulle holde en høimessegudstjeneste den 14. juni, bestod fremmøtet foruten ham selv av hans kone, organisten, klokkeren og kirketjeneren. Befolkningen holdt sig altså helt borte. Det er ganske rart at dette fant sted i Østfold som n.s. selv forteller er deres sterkeste fylke.

Fylkesmann Hans S. Jacobsen, Østfold, har anmodet Innenriksdepartementets helseavdeling om å gjennemføre en øket sterilisering i samsvar med n.s.' program. Fylkesmannen fremholder videre at ved siden av utvidet adgang til sterilisering bør man også i større utstrekning befri håpløse sinnsyke fra lidelsen ved livet. Det staten sparer ved denne fremgangsmåte, bør komme de friske til gode, særlig ungdommen, slutter fylkesmannen.

Aftenposten og Deutsche Zeitung in Norwegen offentliggjør f.t. en røverroman, betitlet "Fra Jøssingfjord til Namsos". Artikkelserien, som angivelig skal være bygget på autentiske dokumenter, offentliggjøres uten forfatternavn. Efter det Frihet har bragt på det rene, er den imidlertid skrevet av Judas Lie i politidepartementet og en tidligere legasjonsråd ved den norske legasjonen i Berlin, Ulrich Stang, som nu er ansatt i Aftenposten som lederskribent. For å vise gehalten i artikkelserien kan det være nok å nevne at den har vært under sensur av det tyske utenriksdepartement i Berlin.

Fra Østerrike blir det meldt at tyskerne har satt i gang en større opprenskningsaksjon av usikre elementer, særlig i Wien. Grunnen er "antisosialt sinnelag". Slike aksjoner skal også settes i gang i Tyskland.

Fra Frankrike meldes at Laval har måttet innstille 1300 bedrifter med tilsammen 20,000 arbeidere på grunn av råstoffmangel. Det blir meldt at disse arbeiderne har fått nytt arbeid ved "andre" bedrifter. De skulle vel ikke være tyske?

Fra Hellas blir det meldt at tyskerne i det siste har tatt 400 gidsler. 10 av dem er alt skutt.

Blomster fra den gøbbelske have.

Propagandaminister Gøbbels har i det tyske ukeskriftet "Das Reich" skrevet en artikkel, der han fremstillet det tyske propaganda-apparat som en "sannhetens arme" i motsetning til den engelske løgnpropaganda. For å klargjøre gehalten i dr. Gøbbels' artikkel, tok vi for oss noen aviser for 1941 som har bragt de vanlige meldinger fra Tysk Telegrambyrå (TT), NTB og andre tysk-kontrollerte nyhetskilder.

Vi kan for øvrig begynne med hr. Hitler personlig som i sitt opprop ved nyttårsskiftet uttalte: "Det kommende år (1941) vil bringe den nasjonalsosialistiske hær seieren" og som rett efter supplerte denne uttalelse med en dagsbefaling, der han bl.a. erklærte at "året 1941 vil fullende den største seier i vår historie". 30. januar holdt hr. Hitler en tale i riksdagen, der han erklærte at "avgjørelsen på krigen vil foreligge i år. Når Churchill håper på en konflikt mellem Tyskland og Sovjetsamveldet, vil jeg erklære at det vennskap som blev sluttet i august 1939 vil vare i historisk tid. Enhver hjelp fra U.S.A. til England vil komme håpløst for sent". Endelig uttalte hr. Hitler den 16. mars 1941: "I 1941 vil vi fullføre det som blev begynt i fjor. Ingen makt i verden kan hindre Englands fall."

TT var sin herre en tro følgesvenn og erklærte 30. april: "England går hungersnøden i møte. En må regne med grikets kapitulasjon før vinterens komme." - Våren gikk imidlertid, uten at Storbritannia syntes mer stemt for å bryte sammen enn det var ved årsskiftet, og så blev Hitler nødt til å innlede sitt angrep mot Sovjet for å forsøke å få "hull på bylden" ad den veien. Krigen brøt offisielt ut den 22. juni, og alt 25. juni kunne TT erklære at Sovjet i realiteten alt var beseiret, at den røde regjering var flyktet fra Moskva og at Stalin var blitt arrestert. 30. juni kom TT-meldingen om at "Sovjetsamveldet var slått ut i første runde efter en lynkrig av de aller største dimensjoner" og 2. juli kom meldingen om at "Både Leningrad og Moskva er i faresonen" og at det rådde "Panikk og matmangel i Leningrad". Den 13. juli var, ifølge TT, "Stalinlinjen gjennembrudt". "Dermed er den siste russiske forsvarslinje fjernet og det er bare et tidsspørsmål når Leningrad, Moskva og Kiev faller". 31. juli kunne NTB fortelle at "russerne oppgir Petersburg uten kamp", og i Berliner Børsen Zeitung kunne en den tredje august lese at kampene på østfronten hadde passert høidepunktet og at det bare gjenstod lokale politiaksjoner!

Dette blev understreket av T.T. som den 5. august erklærte at den røde arme var tilintetgjort og av den tyske overkommando som den 17. august hevdet at den russiske arme gikk mot katastrofen. I følge en Helsinkimelding til NTB var det den 22. august "gatekamper i Leningrad" og en måned senere, den 21. september var, ifølge TT "Leningrads fall nær forestående. Samme dag meldte den tyske overkommando at "den tyske hærs oppgave i øst i det vesentlige var gjennemført", men ikke desto mindre måtte en i slutten av september sette i gang en ny offensiv som i følge Hitlers dagsbefaling den 2. oktober skulle "bringe krigen til avslutning før vinteren". 12. oktober kunne en, ifølge en Helsinkimelding til NTB, vente Moskvas fall om to dager, og den 14. oktober var tyskerne, ifølge TT, trengt inn i Moskvas yttre forsvarsverker, samtidig som de hadde fått fast fot i Leningrad. Den 23. oktober var, stadig i følge TT, "Moskvas forsvarsverker gjennembrudt på bred front" og samme dag blev Timosjenko og Vorosjilov avsatt, mens marskalk Budjonny blev sperret inne i Ljublana-fengslet.

Så kommer vi til den 25. oktober, da "general Vinter" blev hilst velkommen som et redskap i tyskernes tjeneste og 19. november kunne den tyske overkommandoen fortelle at tyskerne hadde satt i gang en ny offensiv under "de gunstige forhold som den russiske vinter". Offensiv må imidlertid ha tatt en ende med forskrekkelse. 8. desember kom nemlig den klassiske meldingen om at den russiske vinteren hadde tvunget de tyske tropper til å ta en pause i sine operasjoner. - Og den russiske armeen var fremdeles intakt! Plassmangel forbyr oss desverre å fortsette sitatplukningen fra vinterens kamper (det kan kanskje bli høve til det en annen gang) men efter å ha lest denne samlingen håper vi at leserne bedre enn før forstår den tyske vitsen om at "det er forbudt å lese 14 dager gamle aviser".

Krigsnytt.

Den siste uken har desverre ikke bragt noen lysning for marskalk Timosjenkos styrker på østfrontens sydlige avsnitt. Tyskernes press synes snarere å ha tiltatt i styrke, og situasjonen må stort sett betegnes som kritisk. Den tyske offensiven blir kjørt frem i 3 forskjellige retninger. Den ene, som hadde Kursk til utgangspunkt, er nådd frem til Don ved byen Woronesj som ligger på østsiden av elven, og i den siste uken har det rast heftige kamper i området nordvest for byen. Efter de siste meldingene har tyskerne nu, bl.a. ved hjelp av 800 tanks som er blitt ført over elven, greidd å lage et hull i den russiske forsvarsmuren, men det er ennu ikke klart om de trenger sig videre rett østover mot Volga eller om de bøier av i nordlig retning - mot Moskva. Begge muligheter står åpne. Det andre tyske fremstøtet gikk ut fra Charkow og står nu syd for Bogutsjar som ligger på vestsiden av Don, mens det tredje fremstøtet, som hadde området syd for Charkow til utgangspunkt, er nådd forbi Lisitsjansk på veien til Rostow.
Tyskerne sikter øiensynlig mot en oppdeling av den russiske fronten for å isolere marskalk Timosjenkos styrker i syd fra general Zukovs styrker i Moskva-avsnittet. Ved gjennembruddet i Woronesj-området har de fått kontrollen over den direkte jernbaneforbindelsen mellem Moskva og Rostow, og russerne har nu bare en nord-sydgående jernbanelinje igjen - den går over Stalingrad. En må derfor gå ut fra at det tyske sentrums-fremstøtet over Bogussjar har Stalingrad som mål og at fremstøtet i syd over Lisitsjansk både tar sikte på Rostow og på Astrachan som ligger ved Volgas utløp i Det kaspiske Hav. Greier tyskerne å nå sine mål, vil de ha isolert Kaukasus fra det øvrige Russland, samtidig som russerne vil miste de oljetilførslene som hittil har gått med jernbane nordover fra Kaukasus. Russerne vil også miste det verdifulle kornlandet mellem Don og Volga.
Spørsmålet blir da om russerne kan få demmet opp for den tyske offensiven i god tid før den nærmer sig Stalingrad. Marskalk Timosjenko har, helt siden den tyske offensiven tok til, mer lagt an på å føre et elastisk forsvar enn på å holde bestemte punkter, uten hensyn til risiko og tap. Han har altså foretrukket å trekke sig tilbake fremfor å løpe risikoen for å bli omringet av tyske knipetangsbevegelser. Efter de opplysninger som foreligger hittil, opplysninger som delvis er blitt bekreftet gjennem tyske meldinger, han han greidd å gjennemføre denne vanskeligste av alle krigsoperasjoner på en glimrende måte, og tyskerne har ikke greidd å løpe ham overende. Det må imidlertid betraktes som sansynlig at Timosjenko før eller senere må stanse sin retrettbevegelse og ta opp kampen mot de fremstormende tyskerne, den kampen som sikkert kommer til å avgjøre Kaukasus' skjebne. Timosjensko har hittil lidt under at hans kommunikasjonslinjer har vært ferre og dårligere enn de tyske og at den tyske armeen har vært overlegen i antall, både når det gjelder tanks, fly og soldater. Efter hvert som de tyske kommunikasjonslinjene blir lengere og Timosjenko får frem forsterkninger, må en ha grunn til å håpe at styrkeforholdet kan bli utjevnet til Timosjenkos fordel, og da er tiden inne for den russiske motoffensiven, men i tiden fremover til utjevningen er etablert, vil Timosjenko stadig løpe risikoen for å få sin arme revet opp av de hurtige tyske avdelinger. La oss håpe at han greier sin oppgave like godt som hittil, og at vi, når "Frihet" kommer tilbake igjen efter ferien, kan fortelle våre lesere at den russiske motoffensiven er under full utvikling!
På midtavsnittet av den russiske fronten har det hele uken rast heftige kamper i Kalinin-sektoren. I følge de russiske meldinger er de tyske angrep stort sett blitt slått tilbake, og det er sansynlig at de tyske angrepene, i all fall hittil, mer har tatt sikte på å binde russiske troppestyrker, slik at det ikke kunne sendes forsterkninger til marskalk Timosjenko, enn på et virkelig fremstøt mot Moskva. Det er imidlertid mulig at utviklingen av det tyske fremstøtet over Woronesj kan føre til at tyskerne også setter full kraft inn på knipetangens venstre arm over Kalinin. - Langs Finskefronten har det vært en livlig patruljeaktivitet den siste uken og fra Murmansk-fronten foreligger det meldinger som tyder på at en fortsatt må være forberedt på et tysk-finsk fremstøt for å korke til den viktige russiske

importhavnen. - Fra sjøfronten foreligger det meldinger om en livlig russisk ubåt-virksomhet i Østersjøen og langs de tyske tilførselslinjene i nord. Luftvirksomheten er konsentrert om slagmarkene, der begge parters flyvåpen blir satt inn i forsvar og angrep. - Det kan for øvrig være av interesse at tyskerne, efter russiske beregninger, har satt inn 5o-6o infanteridivisjoner, 1o-12 tanks-divisjoner med 5-6ooo tanks og omlag 3ooo fly, organisert i sjokkgrupper, i angrepet på det sydlige avsnitt av fronten. Langt over 1 million mann er altså i virksomhet bare på tysk side!

I Egypt er kampene fremdeles låst fast til områdene omkring el Alamein, de stillingene som tyskerne meldte at de hadde brudt gjennem for 14 dager siden. Operasjonene har vært meget hemmet av dårlige værforhold med sandstormer og en ulidelig varme, men en må allikevel gå ut fra at begge parter vil sette meget inn på å få en avgjørelse før begynnelsen av august, da varmen, i all fall efter tidligere beregninger, skulle umuliggjøre alle operasjoner av større omfang. De allierte gjorde et lokalt fremstøt i slutten av forrige uke og rykket frem 8 km. på det nordlige avsnitt av fronten, men operasjonene blev stanset av sandstormene som ødela alle observasjonsmuligheter. I begynnelsen av denne uken er det aksetroppene som har vært i bevegelse men angrepene er blitt slått tilbake og det er ikke inntrådt noen vesentlige endringer i frontlinjen som fremdeles har karakteren av en stor L. Britiske krigsskib har imidlertid bombardert Marsa Matruk, ødelagt havneanleggene, bragt kystbatteriene til taushet og sprengt et ammunisjonsskib i luften. Bombardementet kan best karakteriseres som et vesentlig ledd i angrepene mot kommunikasjonslinjene som tidligere har vært ført mest fra luften.

Det ser fremdeles ikke ut til at det skal bli noe virkelig omfang over luftkrigen på vestfronten. Det britiske flyvevåpen har i det vesentlige innskrenket sine operasjoner til Nord-Frankrike, hvor havneanlegg og andre kommunikasjonssmåtra har vært gjenstand for bombing. Et større anlagt angrep mot Ruhr-distriktet natt til tirsdag kostet briterne 5 fly, mens et dagangrep mot Boulogne tirsdag kostet dem 3 fly.

Aksemaktenes flystyrker har gjenopptatt sine døgnbombardementer av Malta. Det tyder på at det stadig føres over forsterkninger til feltmarskalk Rommel. Bombardementene koster imidlertid aksemaktene store tap - fra 5 til 15 maskiner i døgnet.

Sjefen for de tyske gestapo-styrker i Frankrike har sendt ut en proklamasjon der han truer med at alle mannlige slektninger over 18 år så langt ut som til nevøer vil bli skutt hvis ikke en person, som siktes for sabotasje, melder sig til de tyske myndigheter så snart hans navn er blitt offentliggjort som tegn på at han eftersøkes. De kvinnelige medlemmer av familien vil desuten bli anbragt i konsentrasjonsleir og barna i såkalte oppfostringshus.

I følge en offisiell melding fra Washington satte U.S.A. en ny verdensrekord i skibsbygning i juli måned, da 66 skib med en samlet tonnasje på 731,98o tonn dw. blev sjøsatt. Produksjonen er i fortsatt stigning og planene for utviklingen betegnes på engelsk hold som bent frem fantastiske!

Statsminister Nygårdsvold er vendt tilbake til London efter sitt lange opphold i U.S.A. Under oppholdet i Washington førte han bl.a. konferanser med myndighetene om mulighetene for at Norge får en andel av de amerikanske skibsbygninger som tilsvarer de norske tapene under krigen. Som tidligere meddelt er en slik ordning gjort gjeldende for det engelske nybygningsprogrammet. Norge har hittil mistet 3oo av sine beste skib siden krigsutbruddet i 1939, men tapene nu er ikke stort større enn før vi kom med i krigen. Tapene av sjøfolk er forholdsvis små på grunn av 1. kl. redningsmateriell og den gode sjømannsstand.

Den norske marine har nu overtatt en egen avdeling av motortorpedobåter.

Foreldre - vær på vakt!

I enkelte spredte bygder utover landet er n.s. gått i gang med ungdomstjenesten. Den første by de har forsøkt sig på er Tønsberg. 2. juni kl. 18 var det her innkalt 6o barn og ungdommer til et innrulleringsmøte. 46 av de 6o møtte ikke. Desuten var det 5 barn som ikke hadde tenkt å møte, men som hadde vært så uforsiktige å oppholde sig på gaten like ved møtelokalet. De blev grepet av medlemmer av guttehirden og tvunget inn på møtet. Av de 11 som møtte frivillig, var bare 2 over 16 år. De fleste var nazi-barn. Resultatet av innrulleringsmøtet blev derfor en stor seier for foreldrefronten.

Quislingene fortsetter imidlertid med sine terrormetoder, og det er betegnende at de av Tønsberg-barna, som ikke møtte, efterpå fikk et pålegg om å møte frem og avgi forklaring på Nasjonal Ungdomstjenestes kontor. Skrivelsen var stilet til barna, og inneholdt for øvrig en trussel om at statspolitiet ville bli underrettet hvis den tilsagte ikke møtte.

Ingen reagerte på trusselen. Ungdomstjenesten har nemlig ingen politimyndighet og har derfor ikke rett til å opptre som forhørsdommer. En må imidlertid regne med at statspolitiet vil bli satt inn, og da gjelder det for foreldrene om å opptre bestemt og rolig. Alle må fortsatt nekte å sende sine barn til Ungdomstjenesten. Hvis statspolitiet griper inn, må foreldrene være oppmerksom på følgende: - Politiet har ikke rett til å forhøre barna uten at barnets verge (far eller mor) er til stede. Det som skal sies, bør sies av vergen. En har rett til å nekte å avgi forklaring for politiet. Hvis en velger å avgi forklaring, bør en si minst mulig.

Foreldrene er nu rykket frem i forreste frontlinje. Det står i dag til dem om den aksjon skal holde som er bygget opp gjennem lærernes og prestenes innsats. Det er av største viktighet at foreldrene er klar over at lærerne protesterte mot medlemsskap i Lærersambandet på grunn av sammenkoblingen med Ungdomstjenesten, og at de, til i dag, har opprettholdt nektelsen mot å gå inn i sambandet. 7oo lærere arbeider som straff-fanger under tyskerne i Kirkenes, fordi de vil beskytte barna mot den nasjonale Ungdomstjenesten. Likeledes var loven om Ungdomstjenesten og dens inngrep i den kristelige barneoppdragelses frihet en av hovedgrunnene til at prestene nedla sine embeter i statens tjeneste.

Hittil har prestene og lærerne kjempet for barna våre. Nu er det vi, foreldrene, som må ta støiten. Våger vi ingenting, vinner vi heller ingenting. Vi må ikke være redd for trusselen om mulkter og fengsel. Vi vet at vi har det samme ufeilbarlige våpen som lærerne og prestene hadde: Står vi sammen, da kan ingen knekte oss. Derfor er parolen: Nekt å sende barna til ungdomstjenesten. La det i tilfelle bli myndighetenes sak å hente dem hver dag ved lensmann eller politi, men send dem aldri frivillig.

N.S. - "partiet med folket bak sig".

Tveit herredsting holdt møte nylig og fra referatet i Agder Tidende i Kristiansand gjengir vi: " Krav fra sosialdepartementet om at minst et medlem av fattigstyret skulle være medlem av Nasjonal Samling. - Vedtak: En kjenner ikke til at der er noen medlemmer av N.S. i kommunen."

"Frihet" tar med dette nummer en 3 -tre- ukers ferie for å gi redaksjon, ekspedisjon og trykkeripersonalet anledning til å samle nye krefter til høstens og vinterens arbeid. Vår neste nummer - nr. 44 - blir altså datert den 12. august 1942.

Vi håper at leserne unner oss denne ferien. Vi vil imidlertid understreke vår gamle appell til leserne om å holde hodet kaldt og hjertet varmt. Det kan bli mer nødvendig enn noen gang i tiden som kommer. La ikke midlertidig motgang og forbigående skuffelser sløve motstandsviljen og evnen til å møte livet som det er med et smil om munnen og et oppreist hode. Husk alltid at

VI SKAL VINNE DENNE KRIGEN!